

FØRINGATÍÐINDI.

NR. I.

JANÚAR 1891.

2. ÁR.

Skipsfiskiskapurin 1890.

Skip.	Við Förjar.			Við Ísland.		
	mannatal	fiskatal	pund av saltfiski	mannatal	fiskatal	pund av saltfiski
»Beautiful Star«	»	»	»	13	128,000
»Delphinen«	16	3,000	34,000	15	39,900	100,000
»Prosperous«	»	»	»	15	30,000	77,000
»Lark«	10	3,400	38,000	10	19,000	45,000
»Nordlyset«	14	45,000	14	119,000
»Gauntlet«	12	23,000	12	36,000	96,000
»Grace«	11	3,000	27,500	14	111,000
»Fawn«	14	600	5,000	14	24,000	66,000
»Søormen«	14	11,000	14	90,000
»Falken«	10	26,500	10	74,000
»Peder«	9	11,500	9	67,000
»Robert Miller«	12	56,000	18	150,000
»Jeannette«	14	37,000	17	102,000
»Don«	12	4,000	38,000	12	96,000

Hagarökt og Seyðarökt.

»Ull er Förja gull« stóð i mong hundrað ár fast sum eitt orðatak, eingin kundi siga naka ímóti. Nú mann mangur halda, at tað rættari kundi veri sagt: »fiskur er Förja gull« ella við neyð: »kjöt er Förja gull«. Fyri ullina fæst nú lítið av gulli; tó er hon mikið verd, tí at hon gevur fólki nógv at gera og heldur tey soleiðis frá at falla í leti og alskins marglæti, sum harav fylgir. Hövdu Føringar ikki ullina, mundi teir ivaleyst keypt sær meiri av vánaligum klæðum úr krambúðinum og soleiðis fingið manga sótt og sjúku, sum tey heima virkaðu klæðini verja ímóti.

Seyðaröktin hevur hegar til verið og mann altíð fara at verða ein tann besti vinnuvegur hjá Føringum. Tí geldur tað um at fáa hendan vinnuveg til at ganga framm á hondina, so mikið sum gjørligt er.

Til at fáa so miklan vinning av seyðinum sum möguligt krevist at leggja dent uppá 6 partar. Fyrsta er, at halda gott slag, hava góðan brund, sleppa tey nýtuligasti gimblombini og ikki nóra ov mikið av óvanda rót. Annað er, at lata seyðin hava so nógva og góða føðslu sum gjørligt er. Triðja er, at syrgja fyri, at seyðurin hevur góða lívd; í so máta er ein góð ullfer tað hentasta — góð ból og seyðahús á øðrum tráði. Fjóra er, at verja seyðin fyri sótt og sjúku. Fimta er, í allar mátar at lata seyðin fáa so nógvan og góðan ans, sum loysa seg kann, eftir tí virði ull og kjöt hevur. Sætta er, at gera sær góða nytta burtur úr ull og avskurði.

Eitt tað fyrsta villkorið fyri at seyður skal fáa góða føðslu er, at hagin verður væl uppskorin, Att skera upp haga er gamalur siður í Førum. Í mongum plássum verður nú gjørt nógv minni av at